

Ewald von Kleist

Zázračný kríž

v mestečku
Limpas

 ZACHEJ®.sk

**Zázračný
kříž**
v mestečku
Limpas

Ewald von Kleist

Zázračný kríž

v mestečku
Limpias

spracované podľa knihy *The wonderful crucifix of Limpias: Remarkable Manifestations*

Vydal: © Zachej.sk, 2023

Preklad: © Silvia Koscelanská-Hajdučeková

Grafika: © Bookwork.sk

Jazyková korektúra: Michaela Gočalová

Biblické citáty sú uvedené podľa oficiálneho katolíckeho prekladu Svätého písma (SSV, 2016).

ISBN 978-80-8211-547-8

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať v žiadnej podobe ani žiadnym spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami ani iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

Predslov

Mimoriadne prejavy kríža v Limpias sa dejú ešte aj dnes. Od 30. marca 1919, kedy sa vo farskom kostole v Limpias na severnom pobreží Španielska udiali prvé zázračné zjavenia *Santo Cristo de la Agonía*, ho navštívilo nespočetné množstvo ľudí. Počet svedectiev sa nedá určiť, pretože nie každý sa rozhodol svoje svedectvo zverejniť.

Zároveň tu mnohí ľudia obnovili svoju vieru v Boha a stali sa horlivými kresťanmi. Ale aj tí návštevníci, ktorí zavítali do tohto pútnického miesta a neboli svedkami zjavenia, sa domov vrátili hlboko zasiahnutí a presvedčení, že v Limpias sa dejú zázraky, bez toho, aby uvažovali o nejakej sugescii či podvode.

Zázračný kríž dva a pol roka skúmali tisícky ľudí s univerzitným vzdelaním a ľudia rôznych povolání zo Španielska, z Európy i Ameriky a hľadali prirodzené vysvetlenie týchto zjavov. Osemnásť mesiacov sa skúmaniu venovali významní profesori fyziky a psychológie, ktorých vymenovala špeciálna vyšetrovacia komisia. Robili rôzne experimenty, aby preskúmali povahu týchto zjavení, ale nedosiahli žiaden výsledok. Aj teológovia sa snažili vnieť aspoň nejaké svetlo do týchto pozoruhodných javov, no podarilo sa im predniesť len niekoľko hypotéz. Uctievanie zázračného kríža medzitým stále rástlo. Objavilo sa veľké množstvo obrátení, pozoruhodných

uzdravení z rôznych chorôb i rozkvet oddanosti trpiacemu Spasiteľovi, čo je tiež pokračovaním ohromujúcich udalostí.

Španielski biskupi sú natoľko presvedčení o hodnote náboženského hnutia vychádzajúceho z Limpias, že všemožne podporujú tamojšie púte a sami sa na nich zúčastňujú, aby viac podnietili oddanosť trpiacemu Spasiteľovi.

9. júla 1921 Apoštolská penitenciária v Ríme dokonca udelila na sedem rokov všetkým, ktorí navštívia farský kostol v Limpias a uctia si jeho kríž, úplné odpustky. Tieto odpustky možno získať počas štyroch dní v roku.

Prekladom knihy, ktorá vyšla vo viacerých jazykoch, chceme čitateľa oboznámiť s najdôležitejšími svedectvami, ktoré boli vybrané zo stoviek prehlásení a tiež s výsledkami teologického skúmania. Okrem otca dominikána Dona Rubia Cercasa sa všetci viac-menej zhodujú v myšlienke nadprirodzeného charakteru zjavení bez toho, aby chceli predchádzať nariadeniam Cirkvi.

Je však potrebné zdôrazniť, že pri posudzovaní zjavení tohto druhu sa musíme vystríhať dvoch extrémov. Ľudia so slabou vierou a tí, ktorí sú veľmi racionálni, takmer z princípu pohrdajú všetkým nadprirodzeným a rovnaký postoj zaujímajú aj voči uchvacujúcim udalostiam v Limpias. Naopak, veriaci sú naklonení prijať všetky výpovede svedkov. Tieto svedectvá treba vyhlasovať s veľkou opatrnosťou, no zároveň s vďačným uznaním súcitu všemohúceho Boha, ktorý si zjavne praje v každej dobe ukázať ľudstvu cestu spásy.

V odpovedi na nižšie uvedený list adresovaný Svätému Otcovi pápežovi Benediktovi XV. dostal rektor kostola v Limpias oznámenie z Apoštolskej penitenciárie (uvedené za listom).

SVÄTÝ OTEC,

rektor kostola v Limpias v diecéze Santander, ležiaci pri nohách Vašej Svätosti, pokorne prosí o udelenie plenárnych odpustkov, ktoré budú môcť počas štyroch dní v roku získať všetci veriaci, ktorí navštívia spomenutý kostol a pred posvätnou sochou Ukrižovaného vyslovia predpísané modlitby na úmysel Svätého Otca.

D. EDUARDO MIQUELI

RÍM, 19. júla 1921

Svätá Apoštolská penitenciária ochotne vyhovuje tejto žiadosti a na najbližších sedem rokov ustanovuje možnosť získania odpustkov takýmto spôsobom, a to i napriek všetkým doterajším ustanoveniam, ktoré by boli s týmto v rozpore.

B. COLOMBO, S. P. Reg.

**Drevená socha *Santo Cristo de la Agonía*
v Kostole svätého Petra v Limpias v Španielsku.**

Úvod

Ježiš Kristus na nás hľadí z neba a pretože ho nevidíme, máme na očiach jeho obrazy, na ktorých je zobrazený, ako učí zástupy, lieči chorých, kriesi mŕtvych, ustanovuje Najsvätejšiu sviatosť oltárnu atď. V každom zobrazení vidíme jeho láskyplný pohľad. Volá každého z nás, aby sa vzchopil, povstal k novému životu, zbavil sa hriechu i tej najväčšej hanby.

A všade vidíme obraz Ukrižovaného, na ktorom sú Pánove oči zatvorené, aby sme ich my nezatvárali, ale pozerali sa na stav našej duše. Keď ho spoznáme, získame veľa. A keď konáme pokánie, máme istotu, že Kristus zavrel svoje oči, aby už viac nevidel naše hriechy a poblúdenia, ktoré nám na kríži odpustil.

No kto sa bojí pozrieť na kríž a odvracia sa od ukrižovaného Spasiteľa, nachádza sa v najväčšom nebezpečenstve večného zavrhnutia.

Toto sa deje aj v Limpias, kde najväčší ateisti padajú zdeseň na zem a nastupujú na cestu viery, sebazapierania a nového života. Spasiteľ v Limpias volá zablúdené, stratené ovečky, berie ich na svoje plecía, aby ich vrátil nebeskému Otcovi.

Určite už mnohí počuli alebo čítali o udalostiach, ktoré sa diali a stále dejú v španielskom mestečku Limpias. Starobylý chrám z 15. storočia prechováva drahocennú pamiatku – slávny kríž *Santo Cristo de la Agonía* (Božský Kristus v smrteľnom zápase). Neobyčajné úkazy a zázračné zjavenia na tomto kríži,

ktorých svedkami sú ľudia všetkých stavov a národností, udržiavajú všetok ľud, veriacich aj neveriacich, v stálom a silnom náboženskom pohnutí. Trpiaci Spasiteľ neustále volá stratené duše k sebe. Najväčší neverci sú týmto poznaním zdrvení a začínajú žiť nový, lepší život.

Ďakujeme Bohu za túto milosť, buďme vernými ovečkami, aby sme sa raz stretli s božským Pastierom v nebeskom ovčinci vo večnej sláve.

Limpias a história jeho farského kostola

Mestečko Limpias sa nachádza na severe Španielska v provincii Kantábria, blízko prístavného mesta Santander pri Biskajskom zálive. Dnes má približne 1300 obyvateľov. Netvorí ho prepojené ulice s domami, naopak, všetky domy, aj tie novšie, sú v rôznych vzdialenostiach od seba oddelené lúkami a záhradami. Úctyhodné staré budovy očaria návštevníka rovnako ako veľké moderné vidiecke domy, svedčiace o blahobyte obyvateľov, čím celému mestu prepožičiavajú príjemný atraktívny vzhľad.

Ak sa pozrieme na severovýchod, uvidíme zalesnený vrch Otero so štvorcovou vežou a s hodinami, ktorých zvonenie bolo kedysi počuť široko-ďaleko, aj do susedných dedín Ampuero, Colindres a Treto. Hodiny sú však poškodené úderom blesku a dnes sú už len nádhernou ozdobou.

Limpias vďačí za svoju prosperitu priaznivej polohe pri ústí rieky Asón v Biskajskom zálive a tiež usilovnosti obyvateľov, zameraných prevažne na poľnohospodárstvo, obchod a rôzne priemyselné odvetvia. Kedysi vyvážal kukuričnú múčku do Anglicka a jeho vynikajúce víno bolo veľmi obľúbené aj v Amerike.

V meste od nepamäti vládol poriadok, dobré mravy a veľká čistota. Možno aj preto, že názov mestečka Limpias znamená „čisté“. V starých zoznamoch farského výboru sa môžeme dočítať, že už od najstarších čias sa tu dbalo nielen o blaho ľudí, ale aj o čistotu. Vytvorili sa predpisy na udržiavanie poriadku a čistoty do najmenších detailov. Každých sedem rokov sa vykonávalo sčítanie ľudu a novo prichádzajúci človek, ktorý sa chcel usadiť v Limpias, musel do polroka preukázať, že pochádza z dobrého rodu a patrične tomu sa aj správa, inak musel mesto opustiť. Dokonca aj keď splnil tieto podmienky, mohol sa verejne angažovať v rôznych funkciách až po desiatich rokoch života v tomto mestečku. Ktokoľvek však vstúpil do nejakého úradu, musel slávnostne prisahať, že „svoje povinnosti bude vykonávať spravodlivo, v mieri, čestne a nestranným spôsobom“.

Pašovanie a dovoz pašovaného tovaru, ku ktorým bola skvelým podnetom blízkosť prístavov Laredo a Santona, trestali veľmi tvrdo, a ktokoľvek, komu bola dokázaná vina, bol z mestečka vyhostený. Hoci sa tieto nariadenia už nedodržiavajú v takej prísnej miere ako kedysi, doteraz tu cítiť vplyv starého ducha, takže sa dá povedať, že tu stále vládne pokoj a mier.

V septembri 1912 bola v Limpias postavená priestranná budova školy so všetkými modernými hygienickými požiadavkami, dokonca so studenými a teplými kúpeľmi pre žiakov. Ku škole sa pripojila aj dievčenská stredná škola spolu s internátom, ktorú viedli Milosrdné sestry Svätého kríža. V roku 1861 ju navštevovalo asi šesťdesiat žiakov. Dnes, keď sa škola spojila aj s materskou školou, tu vyučuje asi dvanásť rehoľných sestier.

Limpias je známe aj vďaka kolégiu otcov svätého Vincenta de Paul, ktorí tu svoju osvetovú a vyučovaciu činnosť začali v roku 1893 a boli požehnaní aj vo svojej práci v starostlivosti o duše. Veľká budova so širokými chodbami a vzdušnými miestnosťami, ako aj rozsiahlymi záhradami a ihriskami stojí

v centre mesta na peknom kopci Rucoba. Jeho mineralogické múzeum je pozoruhodné aj vďaka zbierkam starožitností, ktoré usporiadal brat Sierra. Vysoká škola, ktorá sa tu nachádza, má vynikajúcu povesť a je úzko spojená s technickými a obchodnými školami v prístavnom meste Santander.

V tejto štvrti mesta, najvyššej časti Limpías, stojí aj veľký starý farský kostol, ktorý bol zrejme postavený v 15. storočí. Názory na jeho vznik sa rozchádzajú. Brat Tomas Echcevarria však z usporiadania a štýlu stavby usudzuje, že mohol byť postavený v prvej polovici 16. storočia aj kvôli tomu, že najstaršie farské záznamy nie sú staršieho dátumu ako roku 1580. Kostol je obklopený širokým námestím s vysadenými stromami a dnes už aj s početnými stánkami, ponúkajúcimi okrem občerstvenia aj rôzne devocionálie.

Kostol zvonku pôsobí dojmom starého skromného miesta bohoslužieb. Kamene v priebehu storočí sčerneli, silné stĺpy a múry obrástli brečtanom, ale toto všetko prepožičiava úctyhodnému miestu príťažlivosť, ktorú umocňuje ticho a mäkké pozadie zelených výšin. Nedávno obnovená fasáda s hlavným vchodom pôsobí príjemným dojmom.

Vo výklenku nad vchodom sa nachádza socha sediaceho apoštola Petra, ktorému je kostol zasvätený. Po oboch stranách sú sochy svätých mučeníkov Emeteria a Celedonia.

Interiér chrámu je postavený v gotickom štýle najstaršieho obdobia. Stĺpy, oblúky a bočné časti sú z kameňa, ale rovnako ako zvyšok interiéru pod opakovanými vrstvami farby stratili bývalú krásu. Nad vysokým oltárom pod baldachýnom stojí socha ukrižovaného Spasiteľa (*Santo Cristo de la Agonía*) v životnej veľkosti. Pôvodne bol hlavný oltár iného tvaru a zdobila ho socha svätého Petra. Ale kvôli umiestneniu Ukrižovaného bolo nutné oltár vhodne zrekonštruovať, a tak svätý Peter, knieža apoštolov, našiel svoje miesto nad hlavným portálom.

V kostole sa okrem hlavného oltára nachádza ešte deväť ďalších oltárov v zadnej časti kostola, z ktorých štyri nové sú postavené oproti stĺpom a zvyšné pri múroch.

Blízko vchodu na evanjeliovej strane sa vyníma starý oltár s umelecky vyrezávaným krížom, starším ako je *Santo Cristo de la Agonía*. Oproti nemu stojí na druhej strane oltár zasvätený Kráľovnej posvätného ruženca.

Vpredu pri kazateľnici sú dve kaplnky. Jedna, na evanjeliovej strane, je zasvätená svätému apoštolovi Jakubovi a druhá svätému Hieronymovi. Obe kaplnky zdobia nádherné sarkofágy z mramoru z Carrary s jemne vytepanými postavami a erbmi významných šľachticov. V jednej časti môžeme vidieť aj oltár svätého Mikuláša z Bari.

V strednej časti sa vpredu na evanjeliovej strane nachádza oltár zasvätený Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu a na druhej strane je zasvätený Nepoškvrnenému počatiu, oproti ďalším dvom stĺpom je postavený oltár svätého Jozefa a oltár svätého Izidora.

Popri všetkých týchto skvostoch každého hneď upúta nádherná veľkého baldachýnu so sochou horkého utrpenia a smrti Spasiteľa. Pozornosť návštevníka upúta aj veľký obraz na ľavej stene lode, predstavujúci *Zostúpenie z kríža*, ktorý tu daroval D. Diego de la Piedra v roku 1768.

Priestranná sakristia pôsobí dôstojne, hoci je slabo osvetlená – denné svetlo do nej preniká len cez jedno úzke okno. Nachádza sa v nej veľmi starobyľý nábytok. Za osobitnú zmienku stojí stôl, ktorý údajne používal Karol V. v októbri 1556 počas svojho pobytu v Limpas. Okrem neho tu nájdeme aj oltár s obrazom *Zostúpenie z kríža*, pochádzajúci z roku 1483, ktorý bol prenesený z kaplnky.